

[Ministeren for offentlige arbejder]

I konsekvens af denne praksis er der givet afslag i den konkrete overdragelsessag, der henvises til i spørgsmålet, idet overdragerens ønske om at afhænde eksportvognmandsvirkomheden her synes at være begrundet i rene og skære forretningsmæssige dispositioner.

De oplysninger, der er indeholdt i den i begrundelsen omtalte avisartikel, om at der »handles sort« med disse tilladelser til priser på omkring 100.000 kr., og at tilladelserne i flere tilfælde skulle have skiftet indehaver uden direktoratets mellemkomst, kan jeg på baggrund af det ovenfor anførte afkræfte, idet det supplerende skal oplyses, at direktoratet for vejtransport løbende kontrollerer, at tilladelsesindehaveren selv udnytter sin tilladelse.

Til *miljøministeren* (13/1 78) af:

Fuglsang (DKP):

»Med hvilken begrundelse har ministeren ændret planstyrelsens afgørelse vedrørende nej til placering af et storhotel i Kurhusskoven i Sønderborg?«

(Spm. nr. 331).

Begrundelse.

Ministeren har dispenseret fra kyst- og skovbyggelinjen, hvorefter et konsortium kan bygge et toetages hotel på 6.000 m² med 240 senge, parkeringspladser, lystbådehavn, veje m. m. i Kurhusskoven ved Sønderborg bugt. Planstyrelsen havde afvist at dispensere.

Besvarelse (18/1 78):

Miljøministeren (Niels Matthiasen):

Sønderborg byråd indsendte den 6. september 1976 med senere tilføjelser af 9. november 1976 et forslag til byplanvedtægt til planstyrelsens godkendelse.

Vedtægtsforslaget omfatter det i spørgsmålet nævnte område, Kurhusskoven i Sønderborg, og åbner mulighed for opførelse af et toetages hotel på 6.250 m².

Et hotelbyggeri på grunden vil indebære overskridelse af naturfredningslovens bestemmelser om skovbyggelinje og strandbeskyttelseslinje. Derfor søgte Sønderborg byråd den 22. juni 1976 om de fornødne dispensationer hos naturfredningsnævnet for Sønderjyllands amts sydlige fredningskreds.

Den 1. oktober 1976 blev de ansøgte dispensationer bevilget. Det kan i den forbindelse oplyses, at fredningsplanudvalget for Sønderjyllands amt havde anbefalet dispensationerne.

Da området i Kurhusskoven er pålagt fredskovspligt, er der sket en henvendelse fra Sønderborg byråd til skovstyrelsen, der den 30. september 1976 meddelte, at man var villig til at ophæve fredskovspligten på ca. 3.800 m² af Kurhusskoven mod et af kommunen tilbudt erstatningsareal på ca. 18.000 m².

Det er således de i henhold til loven kompetente myndigheder, der har meddelt de nødvendige tilladelser og tilsagn.

Fredningsstyrelsen har den 18. november 1976 udtalt, at styrelsen intet har at indvende mod vedtægtsforslaget.

Derefter har planstyrelsen den 22. juni 1977 meddelt Sønderborg byråd, at vedtægtsforslaget ikke kan godkendes.

Planstyrelsens afgørelse er indbragt for mig af byrådet. Desuden har jeg fået henvendelser fra både tilhængere og modstandere af hotelprojektet og har i den forbindelse haft drøftelser med begge parter i sagen.

Baggrunden for min afgørelse i sagen har været en samlet vurdering af tilkendegivelserne fra de forskellige myndigheder. I overensstemmelse med de senere års tanker om øget decentralisering, der bl. a. er udtrykt i de nye planlove, har jeg i denne sag ikke mindst lagt vægt på tilkendegivelserne fra de lokale myndigheder. Desuden er der i denne sag ikke tale om et stykke uberørt natur fjernt fra bymæssig bebyggelse.

Kurhusskoven ligger i umiddelbar tilknytning til Sønderborg by og på det sted, hvor det planlagte hotel tænkes placeret, har der tidligere ligget en bygning på over 3.000 m² etageareal. Godkendelsen af byplanvedtægten er derfor ikke i strid med min opfattelse om, at man må se med betænkelighed på det stigende feriehotebyggeri ved vore kyster. Især på baggrund af regeringens og folketingets ønske om, at vore kyster bør friholdes for yderligere bebyggelse.

I juni måned sidste år offentliggjorde planstyrelsen en rapport om feriehotebyggeriet i Danmark i de sidste par år.

Rapporten viser, at der er mere eller mindre faste planer om at opføre et større antal feriehoteletter ved vore kyster – særlig ved den